

Sag anlagt den 12. august 2013 — Gruppo Norton mod KHIM — Marín Nicolás (Gruppo Norton S.r.l.)

(Sag T-427/13)

(2013/C 313/56)

*Stævningen er affattet på spansk***Parter**

Sagsøger: Gruppo Norton Srl (Carini, Italien) (ved advokat M. García Lirola)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Victoriano Marín Nicolás (Alcantarilla, Spanien)

Sagsøgerens påstande

— Der afsiges dom efter en materiel prøvelse, hvorved der gives medhold i registreringen af varemærket for alle de ansøgte varer.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Gruppo Norton Srl

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »Gruppo Norton S.r.l.« for varer i klasse 7 og 9 — EF-varemærkeansøgning nr. 10 169 753

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Victoriano Marín Nicolás

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det spanske varemærke »NORTON HISPANO« for varer i klasse 9

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen delvist taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Afvisning af klagen

Søgsmålsgrunde: Til sidesættelse af artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 19. august 2013 — IOC-UK mod Rådet

(Sag T-428/13)

(2013/C 313/57)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøger: Iranian Oil Company UK Ltd (IOC-UK) (London, Det Forenede Kongerige) (ved solicitor J. Grayston og advokaterne P. Gjørtler, G. Pandey, D. Rovetta, M. Gambardella, D. Sellers og N. Pilkington)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Rådets afgørelse 2013/270/FUSP af 6. juni 2013 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 156, s. 10) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 522/2013 af 6. juni 2013 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 156, s. 3) annulleres, for så vidt som de anfægtede retsakter omfatter sagsøgen.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har gjort syv anbringender gældende vedrørende tilsidesættelse af en væsentlig formforskrift samt tilsidesættelse af traktaterne og af retsregler om deres gennemførelse: tilsidesættelse af retten til at blive hørt, utilstrækkelig begrundelse, tilsidesættelse af retten til forsvar, åbenbart fejlskøn, tilsidesættelse af det grundlæggende princip om proportionalitet, tilsidesættelse af det grundlæggende princip om ligebehandling og forbud mod forskelsbehandling samt tilsidesættelse af den grundlæggende ejendomsret.

Sagsøgeren finder, at Rådet har undladt at foretage en høring af selskabet, og at ingen modsatte hensyn kan berettiggende dette. Desuden har Rådet givet en utilstrækkelig begrundelse. Sagsøgerens anmodninger om at udvide begrundelsen og om aktindsigt er endnu ikke blevet besvaret bortset fra en kort skrivelse, der bekræftede modtagelsen. Rådet har ved disse undladelser tilsidesat retten til forsvar for sagsøgeren, som er blevet nægtet muligheden for effektivt at argumentere imod Rådets konklusioner, eftersom disse konklusioner er blevet forholdsvis holdt sagsøgeren. Endvidere har Rådet ikke godtgjort, at indirekte kontrol af National Iranian Oil Company (NIOC) over sagsøgeren ville medføre en økonomisk fordel for den iranske stat, som ville være i modstrid med formålet med den anfægtede afgørelse og forordning. Hvad angår de grunde, der er blevet givet for at opføre sagsøgeren på listen, finder selskabet, at de enten er utilstrækkelige eller behæftet med et åbenbart fejlskøn. I det store hele beviser en sammenligning mellem formålene med opførelsesafgørelsen og den over for sagsøgeren praktiske virkning af denne afgørelse desuden, at afgørelsen er uforholdsmæssig. Endelig har Rådet tilsidesat den grundlæggende ejendomsret ved at træffe foranstaltninger, hvis forholdsmæssighed ikke kan fastslås.